

Alundavisan

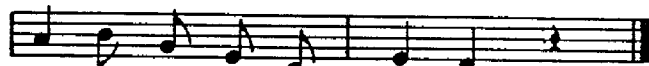
Gos-sen min bor i A-lun-da-by,

A-lo - A-lun-da, A-lun-da-lej!

Ö-gon har han blå som him-lens kla-ra sky.

A-lun-da-lun-da A-lo.

2. Går med sin lia lätt som en vind,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
Litet bränd av sol'n med frisk och röd om kind,
A-lun-da-lun-da A-lo.

3. Nyss red han sina hästar i vall,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
Aldrig sågs en fåle bättre skött i stall,
A-lun-da-lun-da A-lo.

4. Går han i dansen sedig och blyg,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
Ser han på en flicka, sker det just i smyg,
A-lun-da-lun-da A-lo.

5. Pingstdag om kvällen kom han till mig,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
»Rosa lilla, hör vad jag vill säga dig!»
A-lun-da-lun-da A-lo.

6. Rosa! min Rosa, älskar du mig?»
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
»Du får nog en annan — tag din korg och tig.»
A-lun-da-lun-da A-lo.

7. Kom så till mig en midsommarkväll,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
Gick med mig i dansen lättlig och snäll,
A-lun-da-lun-da A-lo.

8. Flickor, bara tyst — men tillstå jag vill,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
Hur det var, en kyss det krångla han sig till,
A-lun-da-lun-da A-lo.

9. »Rosa», han sade, »skall jag dö av sorg»,
A-lo A-lun-da, A-lun-da-lej!
Här har du min hand, jag tar igen min korg,
A-lun-da-lun-da A-lo.

A. A. Afzelius.